

เกศราวดี้

ลูกสาวท้าวเวสสุวรรณ

สามเกลอเจอปีศาจ

ดิน ตะโกลา ตุลาคม 2568

สารบัญ

บทที่ 1 กลียุค	บทที่ 2 หลุดมาจากอเวจี
บทที่ 3 กำเนิดพี่น้องฝาแฝด	บทที่ 4 คุณครูหมอดู
บทที่ 5 เคราะห์กรรม	บทที่ 6 หมอดูสามเกลอ
บทที่ 7 คนไทยชอบหมอดู	บทที่ 8 ผีหรือปีศาจ
บทที่ 9 งานที่มอบหมาย	บทที่ 10 ทาสปีศาจ
บทที่ 11 คำทำนาย	บทที่ 12 พลังจิต
บทที่ 13 พบกันเหมือนไม่ได้พบกัน	บทที่ 14 หลุดจากที่จองจำ
บทที่ 15 กลัวตายต้องหนี	บทที่ 16 ความลับเริ่มเปิดออก
บทที่ 17 แผนจับผี	บทที่ 18 เขี่ยล้อผี
บทที่ 19 เเพชฌัญหน้าปีศาจ	บทที่ 20 ตามหาที่ซ่อนปีศาจ
บทที่ 21 เวลาสามมิติบรรจบพบกัน	

บทที่ 1 กลียุค

ข้ากลางดึกประมาณตีสาม มีเสียงป็นดังขึ้นหลายสิบนัด พร้อมกับมีเสียงตะโกน

“นี่คือการปล้น อย่าต่อสู้ ไม่เช่นนั้นพวกเราจะไม่ไว้ชีวิตของพวกมึง”

ฝ่ายถูกปล้นดูเหมือนจะรู้ตัวล่วงหน้า ได้เตรียมพร้อมปักหลักอยู่ภายในบ้านหลังใหญ่ มีเสียงป็นยิงสู้พร้อมกับเสียงตอบกลับมา

“ถ้าไม่อยากตายให้พวกมึงถอยกลับไป ที่นี้คือบ้านเสียอ้อยผู้ยิ่งใหญ่ในหมู่บ้านนี้ ไม่รู้จักหรือไง”

เสียอ้อยเป็นเจ้าของโรงสีที่ร่ำรวย มีโรงสีข้าวหลายแห่งในหมู่บ้านและตำบลนี้ ความมั่งคั่งที่ได้มาจากการกตราคาและขูดรีดชาวนาทำให้มีเงินเลี้ยงบริวารหลายคน มีอาวุธปืนครบมือไว้ป้องกันการปล้นและปกป้องผลประโยชน์ของเขา และเพื่อข่มขู่ให้เกิดความหวาดกลัว มีสมญานามที่คนในหมู่บ้านเรียกกันว่า อ้อย สอยเงินกู ซึ่งมาจากกิตติศัพท์ที่ร่ำลือกันไปทั่วว่า มีนิสัยคดโกงเอาไรต์เอาเปรียบชาวนาที่ทำธุรกิจด้วย

เมื่อทางฝั่งเจ้าของบ้านยิงต่อสู้ ฝ่ายโจรซึ่งมีด้วยกันร่วมสิบคน ได้กระจายออกเป็นสองกลุ่มเหมือนกับได้วางแผนมาล่วงหน้า กลุ่มแรกบุกเข้าทางด้านหน้า กลุ่มที่สองอ้อมไปบุกเข้าทางด้านหลัง กระหน้ายิงใส่แบบไม่กลัวเปลืองกระสุน ยิงต่อสู้กันไปรวมยี่สิบนาที ฝ่ายโจรมีทั้งกำลังและอาวุธที่เหนือกว่า ได้สังหารลูกมือฝ่ายของเจ้าของบ้านไปไปสามคน ที่เหลืออีกสองคนปอดแตกแล้วตายริบหลบหนีไป แต่ไปเจอกับกลุ่มโจรที่ดักรออยู่สาตกระสุนเข้าใส่ตายไปทั้งคู่ โจรกลุ่มแรกพังประตูบุกเข้าไปในบ้าน จับต่อนเสียอ้อย เมียและลูกชายลูกสาววัยรุ่นอีกสองคนไปรวมกันในห้องใหญ่

หัวหน้าโจรสวมหมวกและมีผ้าคาดปิดหน้า กระซกตัวเสีย
อ้อยเอาปืนพกจี้ที่ขมับ ตะคอกถาม

“บอกที่เก็บเงินทองมาเดี๋ยวนี้ แล้วจะไว้ชีวิตมึงและ
ครอบครัว”

เสียอ้อยหน้าซิดปากสันด้วยความกลัวตาย ชีมือไปที่
ห้องนอน หัวหน้าโจรพยักหน้าให้ลูกสมุนสองคนซึ่งสวมหมวกและ
ปิดหน้ามิดชิดเดินเข้าไปในห้องที่เสียอ้อยซึบอก

“มึงเข้าไปในห้องด้วยกันกับกู ส่วนมึงทั้งคู่คอยคุมเมียกับลูก
มันไว้” หัวหน้าสั่งลูกสมุนอีกสองคนที่บุกเข้ามาด้วยกัน

มันผลักตัวเสียอ้อยเข้าไปในห้องนอน บังคับให้เปิดตู้ลิ้นที่
ซ่อนเงินทองและทรัพย์สินมีค่าไว้ กวาดทุกสิ่งทุกอย่างเอาใส่ถุงผ้า
ที่เตรียมมา เมื่อได้ของที่ต้องการ ตัวหัวหน้าลากเสียอ้อยมานั่งรวม
กับเมียและลูก เสียอ้อยก้มลงกราบ

“อย่าทำร้ายหรือฆ่าพวกฉันเลย ฉันจะไม่บอกตำรวจว่าใคร
มาปล้น ขอชีวิตฉันและครอบครัวไว้เถอะ”

หัวหน้าโจรนิ่งขังใจอยู่ครู่หนึ่ง

“มึงพูดแบบนี้ แสดงว่ามึงรู้ว่ากูเป็นใคร มึงต้องบอกตำรวจ
แน่นอน ปลอຍเอาไว้พวกตำรวจต้องมาตามจับพวกกู”

ทั้งเสียอ้อยและครอบครัวต่างร้องไห้ส่งเสียงอ้อนวอน แต่ไอ้
โจรหัวมันสาดกระสุนใส่ทั้งสี่คนจนมันใจว่าตายสนิท ซึ่งเป็นเรื่อง
ปกติสำหรับโจรกลุ่มนี้ เมื่อปล้นเสร็จต้องฆ่าปิดปากเหยื่อทุกคน มัน
หันมาถามลูกสมุน

“ฝ่ายเรามีใครบาดเจ็บบ้าง”

“มีตายไปคนหนึ่ง บาดเจ็บไม่มากอีกสองคน” ลูกน้องที่
ทำทางเหมือนรองหัวหน้าตอบ

“เอาศพมันกลับไปด้วย ต้องไม่ทิ้งหลักฐานไว้”

พวกโจรได้ถอนตัวกลับออกไป เพื่อนบ้านใกล้เคียงได้ยินเสียงปืน รู้ว่าเป็นการปล้นต่างเก็บตัวเงียบอยู่ภายในบ้าน ไม่กล้าออกมาดูหรือยุ่งเกี่ยว

000

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศไทยอยู่ในช่วงความยากลำบาก ถูกยึดครองโดยทหารญี่ปุ่น ใช้อำนาจกดขี่ข่มเหงด้วยความโหดร้ายทารุณ ปล้นเอาทรัพย์สินและอาหารจากราษฎร ใครขัดขืนก็ถูกสังหารอย่างทารุณ เมื่อต้องการปลดปล่อยความเครียดก็ข่มขืนผู้หญิง สร้างความเดือดร้อนไปทั่ว เป็นยุคข้าวยากหมากแพงของกินของใช้หาได้ยากมาก ราษฎรส่วนหนึ่งได้ย้ายหนีออกจากเมืองไปอาศัยอยู่กับญาติหรือเพื่อน แถวชนานเมืองหรือชนบท ปลุกมันปลุกผักเลี้ยงหมูเลี้ยงไก่เพื่อดำรงชีวิต ยารักษาโรคแทบหาไม่ได้ ต้องใช้ยาสมุนไพรไทยแทน มีผู้คนเสียชีวิตจากโรคภัยไข้เจ็บและขาดอาหารจำนวนมากไม่น้อย

ไม่เพียงแต่ราษฎรที่เดือดร้อน เจ้าหน้าที่ตำรวจ ฝ่ายปกครองผู้รักษากฎหมายก็เดือดร้อน รัฐบาลประสบปัญหาทางบใช้จ่าย เพราะเก็บเงินจากภาษีรายได้และการค้าขายได้น้อยลง ทำให้ต้องลดกำลังพล ตรวจตราไม่ทั่วถึง มีพวกโจรผู้ร้าย หลายกลุ่มหลายข่มขวยโอกาสทำการปล้นฆ่าเอาทรัพย์สินมากขึ้นแทบทุกแห่งหน สร้างความเดือดร้อนซ้ำเติมให้แก่ชาวบ้านผู้ทำมาหากินสุจริต กลุ่มพวกเจ้าของธุรกิจ ร้านค้า โรงสีและผู้มีเงินต่างก็หาอาวุธปืนและมือปืนมาไว้ป้องกันตัว

ณ ชุมโจรแห่งหนึ่ง เป็นแหล่งรวมของพวกอาชญากรโหดชั่วร้าย ตั้งอยู่แถวชานเมืองในสำนักของนักบวชจอมเวทย์ชื่อ ขุนหาญ เรียนเวทย์มนต์ไสยศาสตร์จากอาจารย์พรหมมณเฑียรเขี้ยวชาญทางด้านนี้ เขามีลายสักเต็มตัวจากอาจารย์ แบบผู้คิดว่าตัวเองอยู่ยง

คงกระพัน ตั้งตัวเองเป็นนักบวชนุ่งห่มผ้าขาว รับประทานอาหาร'ไสยศาสตร์มนต์ดำ ปลอ่ยคุณไสยทำร้ายศัตรูของผู้ว่าจ้าง ทั้งเรื่องขู่สาวและสารพัดเรื่องอื่นๆที่ขัดกับศีลธรรมอันดีของสังคม เลี้ยงดูลูกศิษย์ผู้เลื่อม'ไสยหลายสิบคน ส่วนใหญ่เป็นพวกโจรและพวกลักเล็กขโมยน้อย ยุคข้าวยากมากแพง ผู้ว่าจ้างที่เคยมาให้ขุนหาญช่วย เริ่มมีน้อยลง รายได้เริ่มขาดสนเลียงดูบริวารไม่ทั่วถึง จำเป็นต้องหาเงินเพิ่มเติม ขุนหาญจึงหันมาหาเงินด้วยการปล้นชิงสมบัติเงินทองจากพวกคนรวยและพวกเจ้าของกิจการค้า

ขุนหาญมีสมุนที่ไว้วางใจอยู่สองคน คือเสือแหลมและเสือเหลียม ทั้งคู่มิความโหดเหี้ยมไม่ต่างจากขุนหาญ พวกโจรข่มนี้ทำการปล้นฆ่ามาหลายปี ทุกครั้งจะฆ่าเหยื่อทิ้งไม่เหลือไว้ให้ปากคำกับเจ้าหน้าที่บ้านเมือง มีโจรกลุ่มอื่นปล้นชิงทรัพย์แต่ก็ไม่โหดเหี้ยมเหมือนข่มขุนหาญ ชื่อเสียงความชั่วร้ายได้กระจายไปทั่ว ผู้คนต่างหวาดกลัวไม่กล้าแม้แต่จะเอ่ยชื่อโจรกลุ่มนี้ มีโจรกลุ่มอื่นได้เข้ามาสวมมิกัดด้วยความเกรงกลัว ทำให้ข่มโจรขุนหาญใหญ่โตมีบริวารมากขึ้น ขยายพื้นที่การปล้นฆ่าออกไปครอบคลุมจังหวัดใกล้เคียง การปล้นช่วงหลังนี้ ขุนหาญให้เสือแหลมและเสือเหลียมแยกนำกลุ่มออกไปปล้นแถวจังหวัดใกล้เคียง

ความเดือดร้อนของราษฎรจากกลุ่มโจรโดยเฉพาะข่มขุนหาญทำให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งตอนนั้นอยู่ในสังกัดของกระทรวงมหาดไทย ต้องส่งนายตำรวจนครบาลมือดีมาร่วมมือกับตำรวจภูธรวางแผนการปราบปราม เริ่มต้นด้วยการส่งตำรวจมือดีเป็นสายเข้าไปแฝงตัวในกลุ่มโจร เพราะความโหดเหี้ยมของโจรกลุ่มนี้ คำสั่งจากสำนักงานตำรวจคือจับตายเท่านั้น โดยเฉพาะกับหัวหน้าโจร ไม่ต้องนำตัวมาขึ้นศาลหรือกักขังไว้ให้เปลืองเงินภาษี

สายสืบได้ส่งข่าวมาให้กองตำรวจปราบปรามเฉพาะกิจว่าเสือแหลมและเสือเหลียมมีแผนแยกกันออกไปบุกปล้นบ้านเศรษฐีเจ้าของโรงสีต่างตำบล เมื่อได้รับข่าวที่มีการยืนยันว่าเที่ยงตรงและ

แน่นอน ฝ่ายปราบปรามเฉพาะกิจจัดส่งตำรวจมือดีนอกเครื่องแบบ อาวุธครบมือ ปลอมตัวเป็นชาวบ้านนำข้าวเปลือกไปขายชุมร่อยอยู่ในรถขนข้าวเปลือก ส่งตำรวจเข้าไปตั้งรับในบ้านเป้าหมายแบบเงิบๆ นำตัวเจ้าของบ้านและครอบครัวไปซ่อนตัวไว้ในตำแหน่งที่ปลอดภัย

ช่วงตอนดึกเมื่อได้เวลาเหมาะกับฤกษ์โจร กลุ่มเสือแหลมและเสือเหลี่ยมได้เข้าโจมตีปล้นทันที เมื่อนุกเข้าไปยิงปืนชู่และประกาศว่าเป็นการปล้น บ้านเป้าหมายปิดไฟมืด ไม่มีการยิงโต้ตอบ เมื่อกลุ่มโจรเข้าไปใกล้ตัวบ้าน ไฟรอบบ้านเปิดสว่าง มีเสียงปืนยิงโต้ตอบออกมา ขณะเดียวกันตำรวจที่ปลอมตัวชุมร่อยอยู่ด้านนอกก็เข้าทำการปิดล้อม ยิงใส่กลุ่มโจรโหดอย่างไม่มียั้งมือ แค่วเวลาประมาณสิบห้านาทีเสียงปืนสงบลง ไม่มีกลุ่มโจรหนีออกไปได้ แม้แต่คนเดียว หัวหน้าตำรวจสอบถามคนเจ็บว่าใครเป็นหัวหน้าที่นำมาปล้น เมื่อได้รับคำตอบก็ทำการส่งวิญญาณไปสู่ปรโลกตามคำสั่งเสือแหลมและเสือเหลี่ยมเสียชีวิตจากการยิงต่อสู้ทั้งคู่

ไม่มีใครรู้ว่าวิญญาณโจรเหี้ยมถูกส่งนรกโดยทันทีหรือยังอยู่ในโลกนี้ แต่ตามความเชื่อของคนไทยที่ถ่ายทอดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณกาล คนที่ตายทันทีโดยไม่คาดหมาย วิญญาณของพวกมันจะหลงทางวนเวียนอยู่ในโลกนี้

หลังจากจัดการพิฆาตเสือแหลมและเสือเหลี่ยม เจ้าหน้าที่ตำรวจก็มีความมั่นใจว่าขุนหาญเป็นหัวหน้าโจรผู้อยู่เบื้องหลังการปล้นฆ่าอย่างโหดเหี้ยมที่ผ่านมา จึงได้วางแผนจัดการสลายชุมโจรแห่งนี้ให้ราบคาบ

000

ฝ่ายขุนหาญหลังจากเสียสมุนมือดีไปทั้งสองคน อีกทั้งได้รับข่าวมาว่าทางสำนักงานตำรวจกำลังลงมือกวาดล้างชุมโจรอย่างจริงจัง ได้เตรียมการตั้งรับมือด้วยความทะนงว่าตัวเองมีกำลังพลพอที่จะต่อสู้กับตำรวจได้ จัดการหาสมุนและอาวุธปืนเพิ่มเติม

แถมด้วยการวางลวดหนามและหลุมเพลาะไว้ป้องกันอย่างหนาแน่น สายสืบได้ส่งข่าวให้ตำรวจทราบถึงรายละเอียดการตั้งรับของขุ้มโจร รวมทั้งจำนวนสมุนโจรที่มีอยู่ภายในขุ้มร่วมร้อยคน และให้ระวังเรื่อง อิทธิฤทธิ์มนต์ดำของขุนหาญด้วย ซึ่งอาจจะมาในแบบปล่อยของใส่ร่างกาย ทำร้ายตำรวจระดับผู้สังการ

ฝ่ายตำรวจได้เชิญพระเกจิอาจารย์ที่เคารพมาทำพิธีปลุก ขวัญกำลังใจด้วยการรดน้ำมนต์และแจกวัดถมงคลให้เพื่อป้องกัน อันตรายและแคล้วคลาดจากสิ่งชั่วร้าย หลังจากนั้นก็ส่งนายตำรวจ เข้าไปเจรจากับขุนหาญให้มอบตัวเพื่อหลีกเลี่ยงการปะทะและการ เสียชีวิตของทั้งสองฝ่าย แต่ไม่ได้ผล เมื่อไม่มีทางเลือกทางฝ่าย ผู้รักษากฎหมายก็ส่งกำลังมากกว่าร้อยนายบุกเข้าไปทุกด้าน เพื่อ ไม่ให้มีการหลบหนีออกไปได้

ตำรวจได้ตรวจดูฤกษ์ยามพิฆาตโจร วันที่เหมาะสมคือ ค่ำ แรม 15 ค่ำ เมื่อได้เวลาตามฤกษ์ยามที่กำหนดไว้ ก็บุกเข้าโจมตี การยิงต่อสู้กันอย่างดุเดือด หลังจากการปะทะนานร่วมชั่วโมง ทั้ง สองฝ่ายได้เสียชีวิตไปหลายสิบคน เสียงปืนฝ่ายโจรเริ่มแผ่วลง บาง คนวางอาวุธยอมจำนน ฝ่ายตำรวจบุกเข้าไปภายในขุ้ม จับกุมพวก โจรได้หลายคน สอบถามหาตัวขุนหาญ ได้รับคำตอบว่าถูกยิง บาดเจ็บหนักและซ่อนตัวอยู่ในห้องพระ ตำรวจตรงไปที่ห้องพระ ตะโกนให้ออกมามอบตัว แล้วจะไ้ชีวิต แต่ไม่มีเสียงตอบกลับมา

ระหว่างที่มีการยิงต่อสู้กัน มีเงาดำรูปร่างสูงใหญ่เคลื่อนตัว เข้าไปในขุ้มโจรอย่างรวดเร็ว ไม่มีใครสังเกตเห็น เงาร่างนี้ไม่ได้ สนใจกระสุนปืนที่กำลังปลิววนไปมา ตรงเข้าไปภายในห้องพระ ของขุนหาญ พบร่างขุนหาญกำลังนอนหงายอยู่บนพื้น เลือดไหล นองเพราะโดนยิงเข้าไปหลายนัด ไม่ได้ไ้ด้อยู่คงกระพันตามที่คุย กับลูกสมุน วิญญาณออกจากร่างไปแล้ว เงาดำเข้าไปสวมในร่างขุน หาญ ลูกขึ้นยืนแล้วกระโดดออกไปทางหน้า รั้งออกจากขุ้มโจร

อย่างรวดเร็วหายไปในความมืด เจ้าหน้าที่สกดกันไม่ทัน สาด
กระสุนใส่ตามหลังไปแต่ไม่เข้าเป้าหมาย

เมื่อตำรวจพังประตูห้องนอนเข้าไป ไม่พบร่างขุนหาญมีแต่
กองเลือดทั้งไว้เป็นหลักฐานว่าบาดเจ็บ กระจายกำลังออกค้นหาทุก
ซอกมุมทั้งภายในชุมและในบ้าน ได้รับรายงานจากเจ้าหน้าที่รอบ
นอกว่ามีคนวิ่งหลบหนีไปได้หนึ่งคน แต่ตำรวจตั้งข้อสงสัยว่าคง
ไม่ใช่ขุนหาญ เพราะพิจารณาจากกองเลือดภายในห้อง ขุนหาญไม่
น่าจะวิ่งหนีออกไปได้ เขาอาจจะยังซ่อนตัวอยู่ภายในบ้าน

และเพื่อให้แน่ใจว่าขุนหาญตายแน่นอนตามคำสั่งจับตาย
นายตำรวจผู้รับผิดชอบสั่งให้เผาทำลายบ้านและอาคารภายในชุม
โจรทั้งหมด เจ้าหน้าที่ได้เผาดูจนทุกอาคารไหมเป็นซี่เก๋า รอน
ความร้อนจากการเผาไหม้เย็นลง แล้วทำการค้นหาโครงกระดูกอีก
ครั้งหนึ่ง พบโครงกระดูกจากซากศพที่ถูกเผาสองสามร่าง สรุปว่า
ร่างหนึ่งต้องเป็นของขุนหาญ แล้วจึงถอนกำลังกลับไปพร้อมกับ
เชลยที่มอบตัว

000

บทที่ 2 หลุดมาจากอเวจี

ในโลกใบที่เราอาศัยอยู่นี้มีหลายมิติ มิติโลกมนุษย์ มิติโลกสวรรค์และมิติโลกนรก บางสถานการณ์ บางช่วงบางเวลา มิติทั้งสามมาไขว้กัน ทำให้มีเหตุการณ์ประหลาดที่นำเหลือเชื่อเกิดขึ้น บางครั้งคนธรรมดาตามองเห็นผีหรือวิญญาณ บางครั้งมองเห็นเทพยดาหรือนางฟ้า เห็นได้จริงทั้งในเวลากลางวันหรือกลางคืนไม่ใช่ฝันเห็นตอนนอนหลับ และเมื่อสิ่งประหลาดเหล่านี้หลุดเข้ามาในมิติโลกมนุษย์แล้ว มักจะหลงตกค้างอยู่ในโลกมนุษย์ เพราะช่วงเวลาที่มิติไขว้กันนั้นสั้นมาก หลบกลับเข้าไปในมิติเดิมไม่ทัน และต้องติดอยู่ในโลกมนุษย์ตลอดไป ไม่รู้ว่าเมื่อไรมิติจะกลับมาไขว้กันอีก

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ในช่วงเวลาที่ทหารญี่ปุ่นเข้ามายึดครองประเทศไทย มีชาวบ้านแถวจังหวัดใกล้เคียงกับกรุงเทพ และธนบุรีหลายคนพบเห็นร่างเงาสีดำ ปรากฏให้เห็นช่วงกลางคืน เคลื่อนตัวอย่างว่องไวยากที่จะสังเกตได้ชัดเจน สร้างความหวาดผวให้กับคนทั่วไป เพราะคนไทยส่วนใหญ่กลัวผี พอตกดอนเย็น บรรยากาศเริ่มมืดลง ชาวบ้านพากันเข้าอยู่ในบ้านปิดประตูหน้าต่างมิดชิด บ้านที่ยกระดับสูงกันน้ำท่วมต่างดึงเอาบันไดขึ้นไปไว้บนชานบ้าน เพื่อป้องกันไม่ให้สิ่งชั่วร้ายปีนบันไดเข้าไปในบ้าน

พร้อมๆ กับการปรากฏของร่างเงาดำ มีหญิงสาวหลายคน เสียชีวิตลงโดยที่ไม่มีเหตุแน่ชัดว่าถูกฆ่าเพราะอะไร ไม่มีศัตรูหรือเรื่องโกรธแค้นกับใคร ทุกคนเสียชีวิตตอนกลางคืน ออกไปเที่ยวนอกบ้านหรือไปทำงานแล้วเดินทางกลับบ้าน สภาพศพทุกศพถูกบีบคอจนขาดลมหายใจและลิ้นจุกปาก นอกจากนั้นเด็กผู้หญิงและทารกหญิงที่อายุไม่เกินหนึ่งขวบจำนวนหนึ่ง ก็ถูกฆ่าด้วยวิธีเดียวกัน ทุกคนเสียชีวิตในตอนกลางคืน ในช่วงเวลาหนึ่งปีมีคนเสียชีวิตไปรวม 50 คน

ในช่วงสงครามทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติขาดแคลนกำลังเจ้าหน้าที่ฝ่ายสอบสวน แต่ความแปลกประหลาดของการ

ขาดกรรมรวมทั้งแรงกดดันจากสื่อหนังสือพิมพ์และการร้องเรียน
ของญาติผู้เสียชีวิต ทางสำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงส่งชุดตำรวจ
มือดีจากตำรวจสืบสวนกลางมาประสานงานกับตำรวจท้องถิ่น ทำ
การสืบสวนคลี่คลายคดี

000

สมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 กล้องถ่ายรูปราคาแพงและไม่
แพร่หลาย มีถือที่ทุกคนใช้กันอยู่ในยุคปัจจุบันยังไม่มี หลักฐาน
จากรูปถ่าย รูปภาพหรือคลิปวิดีโอไม่ต้องกล่าวถึง เจ้าหน้าที่ต้องหา
หลักฐานจากการถามไถ่ผู้คิดว่าตัวเองเห็นเหตุการณ์ และพ่อแม่
ญาติพี่น้องของผู้เสียชีวิต

ร้อยตำรวจเอก สกุล งามผ่อง จากสืบสวนกลางเป็นหัวหน้า
ทีมพร้อมกับจ่าตำรวจ ฉลาด ม้าดี ผู้ติดตาม เริ่มการทำงานด้วยการ
ติดต่อกับผู้ใหญ่บ้านที่ใกล้ชิดกับชาวบ้าน ได้นำไปพบกับพ่อแม่ของ
ผู้หญิงที่เสียชีวิตคนแรกหลังจากเกิดเหตุผ่านมารวมปี นายตำรวจ
ยกมือไหว้ตามธรรมเนียมไทยเมื่อได้พบกับชาวบ้านใกล้เคียง
ไม่มีการเบ่งวางก้าม วางอำนาจตามที่ตำรวจส่วนใหญ่ทำ แล้วเริ่ม
สอบถามขั้นตอนของราชการ

“ผมต้องบันทึกทุกอย่างที่พูดคุยไว้ จ่าฉลาดจะจดลงไว้ใน
สมุดที่นำมา คุณอาและคุณน้าชื่ออะไรครับ”

“ผมชื่อ เล็ก โคกสูง เมียชื่อ ใหญ่ ครับ” พ่อเหยื่อบอก
“ใหญ่พูดติดอ่าง ถ้าสอบถามเขาต้องใช้เวลานานจึงได้เรื่อง”

ผู้กองสกุล พยักหน้ารับทราบ จ่าฉลาดถามซ้ำขึ้นมา

“ผู้กอง ผมควรบันทึกนามสกุล เมียของเขาด้วยไหม”

“บันทึกไว้ด้วย ไม่จั้นไม่ชัดเจน” แล้วหันมาถามต่อ

“ลูกสาวชื่ออะไร ครับ”

“ซื่อ ผกา เมื่อก่อนแถวนี้ปลูกดอกผกากันมาก กลิ่นหอมดี
ผมและเมียชอบมาก”

“ผกามีเรื่องบาดหมางโกรธเคืองกับใครไหม หรือมีสาเหตุ
อะไรที่ทำให้ถูกฆ่า”

“ไม่น่าจะมี ผกามันพูดติดอ่างมากกว่าแม่ของมัน เกียงหรือ
ดำใครสู้เขาไม่ได้ ทำงานอยู่กับร้านขายของชำในหมู่บ้าน เลิกงาน
กลับบ้านตอนหัวค่ำตรงเวลาทุกวัน”

ผู้กองสกุล หันไปถามผู้ใหญ่บ้าน

“ผู้ใหญ่รู้สถานที่ที่ผกาถูกฆ่าไหม”

“ห่างจากหมู่บ้านไม่มาก ตรงนั้นค่อนข้างมืด เพราะไม่มี
ไฟฟ้าบริการมานานตั้งแต่มีสงคราม แถวนั้นมีพุ่มไม้ริมทางค่อนข้าง
หนาแน่น ไม่เคยมีเหตุร้ายในหมู่บ้านมานานแล้ว ค้นพบศพในตอน
เช้า ตำรวจท้องถิ่นรายงานว่าถูกบีบคอขาดลมหายใจเสียชีวิต ลื่น
ออกมาจากปาก” แล้วรายงานต่อ

“นายเล็กได้ออกไปตามหาผกาตอนดึก เมื่อเธอไม่ได้กลับ
บ้าน ต้องจุดไฟไปค้นหา แต่ไม่พบ ไปแจ้งเรื่องให้ผมทราบตอน
เช้า ผมระดมคนออกช่วยตามหาจึงพบศพตอนเช้า”

ผู้กองสกุลออกไปติดต่อกับผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านอื่นสอบถาม พ่อ
แม่และญาติผู้ตายคนอื่นๆ พบว่าเหตุที่เกิดขึ้นคล้ายกัน ผู้ตายไม่มี
ศัตรู ไม่มีความขัดแย้งกับใคร การสืบสวนไม่ได้สืบหน้าไปไหน ผู้
กองเปลี่ยนเป้าหมายไปสอบสวนการฆ่าของเด็กทารกและผู้หญิง
ซึ่งมันค่อนข้างแปลกกว่าทำไมต้องฆ่าเด็กที่ยังไร้เดียงสายังไม่โต
พอที่จะมีศัตรู

การฆ่าเด็กผู้หญิงที่โตแล้ว เกิดขึ้นคล้ายคลึงกับการฆ่า
ผู้หญิงสาว จวบโอกาสที่เด็กอยู่คนเดียวหรือเดินผ่านที่เปลี่ยวตอน
มืดค่ำ ส่วนการฆ่าเด็กอายุแค่ขวบสองขวบ คนร้ายจะบุกเข้าไปใน

บ้าน ดูเหมือนจะมีการวางยาลมควันให้คนในบ้านหลับสลบไปก่อน
ลงมือ ไม่มีใครเห็นตัวฆาตกร

ร่องรอยที่ทิ้งไว้ให้ตำรวจเห็นคือ รอยนิ้วมือบนคอของผู้ตาย
ไม่มีลายนิ้วมือและรอยเท้าเปล่าไม่สวมรองเท้าในพื้นที่เกิดเหตุ
ขนาดรอยเท้าบ่งชี้ว่าเป็นคนรูปร่างค่อนข้างสูงกว่าคนไทยทั่วไป
การสืบสวนของผู้กองดูเหมือนจะพบทางตัน

000

ขณะที่ผู้กองสกุล กำลังพิจารณาเขียนรายงานสรุปคดีว่าไม่
สามารถระบุตัวคนร้ายได้ และกำลังคิดจะถอนทีมงานกลับไปกรุง
เทพ ผู้ใหญ่บ้านได้นำชายสูงอายุคนหนึ่งเข้ามาพบและแนะนำตัว

“ผู้กอง นี่คือนายทองแท้ ทองหึ่งแท่ง ต้องการจะคุยกับท่าน
เรื่องการฆ่าผู้หญิงที่กำลังสืบสวนอยู่”

ทองแท้ ยกมือไหว้ผู้กองแม้ว่าจะมีอายุมากกว่า แต่เป็นการ
แสดงความเคารพต่อเจ้าหน้าที่ ผู้กองรับไหว้และถาม

“ลุงทองแท้มีเรื่องอะไรจะบอกหรือครับ” แล้วหันไปเรียกจำ
จลาตมาทำการบันทึกถ้อยคำ

“คือผมมีอาชีพเป็นหมอดูและเป็นหมอทางไสยศาสตร์ด้วย
ผมอยากจะบอกความคิดของผมให้ท่านทราบ”

“ไม่ต้องเรียก ท่าน หรือครับ เรียกว่า ผู้กอง ดีกว่า เอาละ
บอกมาเลยว่าคุณมีความคิดอย่างไร”

ทองแท้เงยหน้าไปสักครู่แล้วกล่าวต่อ

“ผมได้นั่งดูทางในผ่านการนั่งสมาธิ พบเห็นว่ามีสิ่งชั่วร้าย
หลุดมาจากนรก อาจจะเป็นปีศาจหรือกึ่งปีศาจเข้ามาสวมในร่างคน
มันฆ่าผู้หญิงเหล่านี้เพราะมันกลัวบางอย่าง”

“มันกลัวอะไรครับ” ผู้กองถามกลัวหัวเราะเหมือนไม่ค่อยเชื่อ

“มันคล้ายกับการฆ่าตัดตอน ผมคิดว่าเพราะผู้หญิงสาวและเด็กเหล่านี้ บางคนอาจจะเป็นอันตรายกับมัน มันไม่ฆ่าผู้หญิงทุกคน เลือกเฉพาะบางคนเท่านั้น”

ผู้กองนั่งเงียบ ยอมรับความจริงในคำพูดของทองแท้ ที่ขาดกรเลือกฆ่าเป็นบางคน

“ผมขอกถามก่อน ที่ลงบอกว่ามองเห็นปีศาจผ่านการนั่งสมาธิมันจริงหรือ ไม่ใช่มองเห็นภาพลวงตานะ”

“ผมนั่งสมาธิเป็นประจำทุกคืน เข้าถึงสมาธิขั้นสูง สามารถถอดร่างทิพย์ออกจากร่างกายหยาบได้ ผมทราบว่ามันสิบปีหรือยี่สิบปี จะมีวันหนึ่งที่มิติทั้งสามมาไขว้พบกัน ผมหมายถึงมิติโลกมนุษย์ มิติโลกสวรรค์และมิติโลกนรกมาบรรจบกัน เทวดาจากสวรรค์หรือปีศาจจากนรก อาจจะหลุดผ่านมิติเข้ามาในโลกมนุษย์ และตกค้างอยู่ในโลกนี้ ผมคาดว่าช่วงเวลานี้ มีปีศาจหลบหนีจากโลกนรกอเวจีหลุดเข้ามาตัวหนึ่ง”

“เมื่อปีศาจหลุดเข้ามา ทำไมมันต้องฆ่ามนุษย์” ผู้กองตั้งข้อสงสัย

“ปีศาจที่เข้ามาผมคาดว่าเป็นปีศาจอมตะ ไม่มีใครฆ่ามันได้ แต่จิตทิพย์ของผมบ่งบอกว่า มันอาจถูกทำลายได้ ด้วยมือผู้หญิงเท่านั้น นี่เป็นเหตุที่มันเลือกฆ่าทำลายแต่ผู้หญิง”

“มันเป็นปีศาจ เป็นวิญญาณเหมือนอากาศจะสัมผัสฆ่าคนได้อย่างไร” ผู้กองยังสงสัย

“คิดว่ามันสวมอยู่ในร่างมนุษย์ ใช้ร่างมนุษย์ลงมือทำ”

ผู้กองนั่งเงียบ ใช้ความคิด เชื่อครึ่งไม่เชื่อครึ่ง เพราะรู้ว่าคนไทยส่วนใหญ่เชื่อในเรื่องภูติผีปีศาจ

“ผมขอพูดตรงๆกับลุง ผมไม่ค่อยเชื่อเรื่องปีศาจหลุดมาจากนรก สวมร่างคนแล้วลงมือฆ่าคน มันเหมือนนิยายเสียมากกว่า ผมขอโทษลุงด้วย”

“ผมเข้าใจดีว่าผู้กองคงไม่เชื่อ แต่ก่อนจะปฏิเสธทุกอย่าง ผมอยากให้ผู้กองลองตรวจสอบดูว่า ผู้หญิงและเด็กที่ถูกฆ่าทุกคนมีความสัมพันธ์กันอย่างไร”

แล้วลุงทองแท้ ทองทั้งแท่ง ลากลับไป

ผู้กองถึงแม้ไม่เชื่อเรื่องที่ลุงทองแท้บอกมา แต่ก็คิดว่าควรลองคุยกับพ่อแม่ของผู้ตายอีกสักครั้งก่อนจะปิดสำนวนคดีทั้งหมด ผู้กองไปสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตายกับญาติสองสามรายด้วยตัวเองอีกครั้งหนึ่ง ถ้ามถึงความสัมพันธ์ทางเครือญาติหรือทางสายเลือด แต่ไม่พบมีความสัมพันธ์กัน แต่ได้ข้อมูลวันเดือนปีเกิดที่คล้ายคลึงกัน จึงให้ตำรวจไปขอข้อมูลทะเบียนบ้านของครอบครัวผู้ตายจากเทศบาลและจากอำเภอมาตรวจสอบ จากข้อมูลที่ได้มาสร้างความแปลกใจให้กับผู้กองสักหลอย่างมาก

ผู้ตายทุกคน เกิดวันเสาร์ 29 กุมภาพันธ์ (วันอธิการ)
เวลา 00:01 น. แรม 15 ค่ำ

ข้อมูลเหล่านี้ ไม่ได้ชี้บอกว่าตัวฆาตกรคือใคร แต่บอกนัยยะสำคัญตามเรื่องราวที่ลุงทองแท้ ทองทั้งแท่งตั้งข้อสังเกตไว้

ผู้กองปิดคดีด้วยความผิดหวังที่หาตัวฆาตกรไม่ได้

000

บทที่ 3 กำเนิดพี่น้องฝาแฝด

เมืองไทยในยุค 90 หรือปีพ.ศ. 2533-2542 ความเจริญของบ้านเมืองก้าวหน้ามากขึ้น เศรษฐกิจเจริญเติบโตเพิ่มขึ้น กรุงเทพมหานครมีการขยายตัวออกไป ผู้คนจากต่างจังหวัดได้เดินทางเข้ามาหางานทำ การเจริญเติบโตกระจุกกระจายอยู่ในเขตกรุงเทพและปริมณฑล เพราะจังหวัดที่ห่างไกลออกไปมีการพัฒนาที่ล่าช้ามาก ความยากจนของชาวบ้านยังคงเหมือนเดิม

ในชุมชนเล็กๆของจังหวัดภาคเหนือตอนใต้ ชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพทำไร่ทำนา ครอบครัวของยายทองจันอาศัยอยู่ในบ้านยกสูงหลังคามุงจาก ใต้ถุนบ้านเลี้ยงไก่ไว้เก็บไข่หรือฆ่าเอาเนื้อไว้หลายตัวและหมาอีกสองตัว สามีของแกเสียชีวิตไปหลายปีแล้วจากการแอบใช้ไฟฟ้าไปซื้อตลาดปลาในคลองและถูกไฟดูดตาย มีลูกสาว บัวลอย และ สมนึก ลูกเขยอาศัยอยู่ด้วยกัน พวกเขาไม่มีที่นาของตัวเอง ต้องเช่าที่ของคนในชุมชนทำนาเลี้ยงชีพ ปลูกผักสวนครัวแบบรั้วกินได้ไว้ในบริเวณบ้าน

สมนึก จันทรแจ่ม ได้พบกับบัวลอยครั้งแรกในงานวัดของชุมชน สมนึกเป็นคนมาจากต่างจังหวัด มีอาชีพเป็นช่างก่อสร้างทั่วไป แวะมาเยี่ยมอาซึ่งบวชเป็นพระอยู่ บัวลอยเป็นสาวหน้าตาสวย มีหนุ่มมาหมายปองหลายคน เธอหารายได้พิเศษ ด้วยการทำงานเป็นสาวน้อยตกน้ำให้กับรายการปาเป้าในงานวัด ราคาปาเป้า 10 บาทได้ลูกบอล 3 ลูก มีหนุ่มมารอคิวกันร่วมสิบคน ส่วนใหญ่ปาไม่เข้าเป้า แต่ก็ทำให้บัวลอยตกลงน้ำในถังหลายครั้งจนเสื้อผ้าเปียกปอนรัดรูป เห็นร่างน่ารักชัดเจน สมนึกเห็นบัวลอยก็นึกชอบทันที ชื่อลูกบอลเขารอคิว เมื่อถึงคิวของเขา สมนึกปาได้แม่นมาก ลูกแรกเข้าเป้าบัวลอยตกลงในถังน้ำ พอขึ้นมานั่งถูลูกที่สองเข้าเป้าอีก พวกหนุ่มที่เฝ้ามองต่างพากันอิจฉา ที่ไอหนุ่มต่างถิ่นเก่งกว่า พอสมนึกจะปาลูกที่สาม ก็มีคนผลักเขาให้เสียหลัก ลูกบอลหลุดจากมือไปเข้ากระทบบหน้าของบัวลอย เธอกรีดร้องด้วยความ

เจ็บปวด ตกลงในถังน้ำ พวกหนุ่มๆตกใจพากันวิ่งหนี เจ้าของร้านปาเป้าเข้ามาช่วยพาตัวบัวลอยไปส่งสถานีนามัยชุมชนและส่งกลับไปรักษาตัวที่บ้าน

รุ่งขึ้นสมนึกได้นำพระหลวงมาจากวัดแะไปเยี่ยมเพื่อขอโทษที่ทำให้เธอบาดเจ็บ แก้มบัวลอยยังบวมแดงนิดหน่อย ยายทองจันต้อนรับอย่างดีเพราะมากับพระ หลังจากแนะนำตัวให้รู้จักกัน สมนึกก็กล่าวกับบัวลอย

“ผมขอโทษที่ปาบอกลผิดเป้าไปถูกหน้าบัวลอย ไม่ได้ตั้งใจเลย ปกติผมปาแม่นมาก เคยใช้ก้อนหินปานก ปากังกาปาตัวแลนก็ไม่เคยพลาด คิดว่าตอนปามีคนผลักผมด้วย”

“บัวลอยไม่โทษคุณหรอก เพราะบัวลอยเห็นไอ้เขมันผลักพี่ตัวมันเองตาเข ปาไม่ถูกเลยอิจจาพี่ที่ปาแม่นกว่า”

สมนึกยิ้มแล้วยื่นกล่องกระดาษให้บัวลอย เธอเปิดดูเห็นลูกบอลสามลูกในกล่อง

“เอาลูกบอลมาให้บัวลอยทำไม”

“ตั้งใจจะให้บัวลอยปาใส่หน้าผมบ้าง จะได้หายโกรธ”

บัวลอยหัวเราะคิก

“นี่มันลูกบอลพลาสติก เบานิดเดียว ปาใส่ก็ไม่เจ็บ”

“ครับ ผมกลัวเจ็บเหมือนกัน” แล้วหัวเราะ

พระหลวงอาให้ศีลให้พรตามธรรมเนียมปฏิบัติของสงฆ์ แล้วลากลับไป ตั้งแต่นั้นมาสมนึกก็แะไปเยี่ยมบัวลอยและยายทองจันบ่อยครั้ง ทั้งช่วยทำนา ปลูกผักสวนครัวและซ่อมหลังคาผิงบ้านให้ ขณะเดียวกันเขาก็รับงานซ่อมแซม ต่อเติมบ้านเรือนและรับงานก่อสร้างให้กับชุมชน ได้เงินมาเป็นค่าใช้จ่ายพอสมควร ได้อาศัยอยู่ในวัดกับพระหลวงอา ไม่คิดจะกลับไปต่างจังหวัดที่จากมา

ความใกล้ชิดผูกพันได้กลายเป็นความรัก พระหลวงอาทำหน้าที่เป็นเถ้าแก่สุขขอบัวลอยจากยายทองจัน จ่ายเงินค่าสินสอดเล็กน้อยตามประเพณี ทำพิธีแต่งงานกับแบบง่ายๆ และสมนึกได้ย้ายเข้ามาอยู่ด้วยกันในบ้านของยายทองจัน

หลังจากตั้งท้องมาระยะหนึ่ง บัวลอยได้กำหนดคลอด มีป้าส้มหวาน หมอตำแยจากชุมชนมาช่วยทำคลอด หลังจากซุลมน่วนวายกันพักหนึ่ง ขยันขยอให้บัวลอยเบ่งลม ก็มีเสียงทารกร้องให้ตามด้วยเสียงที่สอง ป้าส้มหวานร้องบอก

“บัวลอย แก่ได้ลูกแฝด ชายหนึ่ง หญิงหนึ่ง หน้าตาคล้ายกันมาก น่ารักน่าชังทั้งคู่ ลูกสาวแกมีปานดำที่ล้นด้วย”

ทั้งบัวลอยและสมนึกต่างยิ้มอย่างดีใจ ป้าส้มหวานและยายทองจันทำความสะอาดล้างตัวทารกทั้งคู่ ลักครูก็นำเอาคู่แฝดมาให้บัวลอยอุ้มชม

“ลูกแม่ แม่ดีใจที่เจ้าทั้งคู่เข้ามาอยู่ในดวงใจของแม่ แม่จะรักและดูแลเจ้าให้ดีที่สุด”

“จะตั้งชื่อลูกว่าอะไร บัวลอย” สมนึกถาม

“เราเคยพูดกันไว้ว่า ถ้าเป็นผู้ชายให้ชื่อ ศตวรรษ เรียกชื่อเล่นว่า วัด ถ้าเป็นผู้หญิงชื่อ ดาริกา ชื่อเล่นว่า ดา”

สมนึกได้จดบันทึกเวลา วันเดือนปีเกิดของลูกทั้งสอง

ศตวรรษ จันทรแจ่ม เกิดวันเสาร์ที่ 29 กุมภาพันธ์ เดือน 3 เวลา 00.01 น.แรม 15 ค่ำ

ดาริกา จันทรแจ่ม เกิดวันเสาร์ที่ 29 กุมภาพันธ์ เดือน 3 เวลา 00.01 น.แรม 15 ค่ำ

พระหลวงอาได้แวะมาเยี่ยมและทำการผูกดวงชะตาของหลานทั้งสอง เมื่อตรวจชะตาดูแล้วก็มีอาการเคร่งขรึม สมนึกสังเกตเห็น ถามพระหลวงอา

“ในอนาคต หลานทั้งสองจะเป็นอย่างไร หลวงอา”

พระหลวงอาถอนหายใจแล้วให้คำตอบ

“ฉันไม่แน่ใจว่าจะแม่นยำ แต่ขอบอกตรงๆ ทั้งคู่มีกรรมติดตัวมา ต้องแยกย้ายไปอยู่ที่อื่น ให้คนอื่นเลี้ยงดู เจ้าวัดได้งานทำที่ดี แต่จะประสบอุบัติเหตุถึงพิการ ส่วนเจ้าดาอาจพบว่า ชีวิตต้องเร่รอน และต้องประสบเหตุการณ์แปลกๆ ในชีวิต จะมีสิ่งแปลกปลอมเข้ามาสวมในร่างเพื่อให้มีชีวิตอยู่”

“เมื่ออายุทั้งคู่ครบสามเดือน ฉันจะทำพิธีให้ศีลให้พร บัดเป่าสิ่งชั่วร้าย เป็นการผ่อนหนักให้เป็นเบา”

เด็กทั้งคู่ได้รับการทะนุถนอมด้วยความรักตามกำลังของพ่อแม่และยาย เติบโตขึ้นประมาณอายุสองขวบ เกิดยุคข้าวยากมาก แพงแพงแล้ว ทำนาไม่ได้ผล งานก่อสร้างในชุมชนแทบไม่มีเพราะทุกชุมชนต่างขัดสนไม่ต่างกัน สมนึก บัวลอยและยายทองจันทน์ปรึกษาหาทางออก

“เราแทบไม่มีเงินเหลือไว้จับจ่ายซื้ออาหาร ผมคิดว่าต้องไปหางานทำที่อื่นนะแม่” สมนึกกล่าวบอกยายทองจันทน์

“แกละไปหางานที่ไหน ไฉนก็ แล้วอ้าวกับลูกแกละ”

“ผมกับบัวลอยคิดว่าไปหางานก่อสร้างทำที่กรุงเทพหรือจังหวัดใกล้เคียง ที่โน้นมีงานก่อสร้างมาก”

“แล้วไฉนวัดกับอีต๊ะละ จะเอาไปด้วยหรือไง”

“ผมกับบัวลอยไปด้วยกัน ส่วนวัดกับดาให้แม่เลี้ยงดู เราจะส่งเงินมาให้ทุกเดือนเป็นค่าใช้จ่าย เมื่อเก็บเงินได้มากพอและทำนาได้ผลดีเหมือนเดิม เราจะกลับมาอยู่ด้วยกันอีก” สมนึกอธิบาย

“อ้าวมันทำงานก่อสร้างไม่เป็น หางานได้ແหรือ”

“ผมจะให้บัวเป็นลูกมือ ทำงานเป็นพวกแรงงานได้”

ยายทองจันทยักหน้าเห็นด้วย เพราะไม่มีทางออกทางอื่น หลานทั้งคู่ยังเล็กมาก เอาไปด้วยก็เป็นภาระ อีกสองสามวันต่อไป สมนึกและบัวลอยก็ได้เดินออกไปเสี่ยงโชคชะตาเอาข้างหน้า เจียบหายไปประมาณสองอาทิตย์ก็ส่งจดหมายกลับมาบอกว่า ทั้งคู่ได้งานก่อสร้างทำแล้ว อาศัยอยู่ในแคมป์คนงานไม่ต้องเสียค่าเช่าห้องพัก หุงหาอาหารกินกันเอง ทั้งคู่ได้พูดคุยกับลูกทางโทรศัพท์ของทางวัด ทำให้การติดต่อไม่ห่างหายไป ตั้งแต่นั้นมาก็ทยอยโอนเงินมาให้ยายทองจันทยทุกเดือน ตอนช่วงเทศกาลสงกรานต์ก็ได้กลับมาเยี่ยมเยียนอยู่กับลูกร่วมอาทิตย์ ลูกทั้งคู่กำลังน่ารักข่างออดอ้อน ทำให้หัวใจบัวลอยแทบสลายเมื่อถึงเวลาที่ต้องจากไปอีก

ทั้งคู่ได้ส่งข่าวมาให้ว่าได้งานใหม่ เป็นงานก่อสร้างอาคารสูงขนาดใหญ่ บัวลอยโทรมาคุยกับลูกทั้งสองแทบทุกวัน แต่อยู่ๆ การติดต่อหายไประยะเวลาหลายวัน หลานทั้งคู่ก็รีบเร้าถามยายว่าทำไมแม่ไม่โทรมา ยายทองจันทยก็พยายามโทรติดต่อกลับไปที่บริษัทนายจ้าง แต่ไม่มีคนรับสาย แก่ไม่ค่อยได้ดูข่าวทางทีวี ดูแต่หนังสือละคร เลยไม่ได้ข่าวว่ามีอาคารที่กำลังก่อสร้างพังมาทับคนงานเสียชีวิตไปนับสิบคน มาทราบเรื่องก็ต่อเมื่อมีเจ้าหน้าที่อบต.ส่งข่าวมาให้ สร้างความเสียใจให้กับแก่มาก บอกหลานทั้งคู่ว่าพ่อแม่ไปอยู่บนสวรรค์ ไม่กลับมาอีกแล้ว ตามประสาเด็กที่ไร้เดียงสาไม่นานก็ลืมพ่อแม่ไปติดแฉและงอแงอยู่กับยายทองจันทย

ยายทองจันทยได้เงินชดเชยจากการเสียชีวิตของลูกสาวและลูกเขยมาจำนวนหนึ่ง แต่ไม่นานเงินเริ่มหดหายไปเพราะแกอายุ

มากขึ้น ท่านาคคนเดียวหารายได้ไม่ไหว พระหลวงอา (ปู่) ได้มาแบ่ง
เบาะการรับเอาศตวรรษไปเลี้ยงดูที่วัด ส่วนยายทองจันเลี้ยงดูดา
ริกาต่อไป

เมื่อศตวรรษ จันทรแจ่ม โตขึ้นประมาณ 6-7 ขวบ พระหลวง
ปู่ได้ให้บวชเณรและส่งเข้าไปอยู่ที่วัดในตัวจังหวัดเพื่อร่ำเรียน
หนังสือต่อ หลังจากนั้นไม่นาน หลวงปู่ก็มรณภาพจากโลกมนุษย์ไป
ทั้งให้ศตวรรษอยู่ในการดูแลของเจ้าอาวาสวัด ระหว่างนี้ก็ใช้เวลา
ศึกษาวิชาโหราศาสตร์จากเจ้าอาวาสจนเข้าใจของ ศตวรรษได้
ทุนการศึกษาจึงลาสิกขาบท เข้าไปเรียนสาขาวิชาครูจนจบได้
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

เมื่อดาริกา จันทรแจ่ม อายุประมาณ 8 ขวบ ยายทองจัน
เสียชีวิตลง เมื่อเด็กน้อยไร้ผู้ปกครอง ทางราชการได้เข้ามาจัดการ
ส่งเธอเข้าไปอยู่ในสถานเลี้ยงเด็กกำพร้า ตั้งแต่นั้นมาพี่น้องฝาแฝด
ไม่เคยได้พบเจอกันอีกเลย เธอได้อาศัยและเรียนหนังสืออยู่ที่นั่นจน
จบมัธยมปลายเมื่ออายุ 17 ปี เธอไม่ต้องการเรียนต่อ ทางราชการ
จึงจัดหางานให้ ไปทำงานในโรงงานผลิตเสื้อผ้าอยู่หลายปี จนเมื่อ
อายุ 21 ปี เกิดทำงานผิดพลาดทำให้มีเพลิงไหม้ขึ้นในโรงงาน ถูก
ไล่ออกจากงาน ไม่มีญาติ ไม่มีเงิน ไม่มีที่อยู่อาศัย เธอคิดสั้น
ตัดสินใจกระโดดน้ำฆ่าตัวตายที่สะพานแห่งหนึ่ง (นิยาย นาก-พลอย)

หน่วยกู้ภัยได้กู้ร่างเธอขึ้นมา นำส่งโรงพยาบาลแล้วเกิดเรื่อง
วุ่นวายเล็กน้อย เมื่อดาริกาฟื้นคืนมีชีวิตกลับมา

ศตวรรษไม่ได้รับรู้เรื่องราวที่เกิดขึ้นกับน้องสาวของเขา
เพราะขาดการติดต่อกับไปนาน

000